KCBC Circular
4 / 2014

Catholic Metropolitanís House
P.B. No. 71, Kottayam -686 001
Kerala, India

Date: 13 - 10 - 2014

വാഴ്ത്തപ്പെട്ട ചാവറയച്ചനും എവുപ്രാസ്യമ്മയും വിശുദ്ധരായി പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെടുന്നതിനോടനുബന്ധിച്ച് കെസിബിസി പുറപ്പെടുവിക്കുന്ന സർക്കുലർ

കർത്താവിൽ പ്രിയപ്പെട്ട സഹോദരീസഹോദരൻമാരേ,

ഭാരതസഭയുടെ, പ്രത്യേകമായി കേരളസഭയുടെ ചരിത്രത്താളുകളിൽ തങ്കലിപികളാൽ രേഖപ്പെടുത്തുന്ന ദിനമാണ് 2014 നവംബർ 23. അന്നു റോമിലെ വിശുദ്ധപത്രോസിന്റെ ബസ്ലീക്കായുടെ ചത്വരത്തിൽ വെച്ച് പരിശുദ്ധപിതാവ് ഫ്രാൻസീസ് മാർപാപ്പാ വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവരായ ചാവറ കുര്യാക്കോസ് ഏലിയാസ് അച്ചനെയും എവുപ്രാസ്യമ്മയെയും വിശുദ്ധരായി പ്രഖ്യാപിക്കും. അവർ പങ്കുവെച്ച വിശുദ്ധമായ ജീവിതത്തിനും അവർവഴി സഭാസമൂഹത്തിനു ലഭിച്ച നന്മകൾക്കും വേണ്ടി നമുക്ക് ദൈവത്തിനു നന്ദി പറയാം.

ദൈവതിരുമനസ്സിനു വിധേയനായി പ്രാർത്ഥനയെയും പ്രവർത്തനത്തെയും അനുദിനജീവിതത്തിൽ സംയോജിപ്പിച്ച വലിയ മനുഷ്യനാണ് ചാവറയച്ചൻ. പ്രാർത്ഥന ജീവിതവിളിയായി സ്വീകരിച്ച് അനേകർക്ക് ദൈവതിരുമനസ്സ് വെളിപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തവളാണ് എവുപ്രാസ്യമ്മ. ദൈവത്തെ ‘തന്റെ ഓഹരിയും പാനപാത്രവുമായി’ (സങ്കീ 16/5) ചാവറയച്ചൻ തിരിച്ചറിഞ്ഞപ്പോൾ ‘എനിക്ക് എന്റെ ദൈവമല്ലാതെ ആരുമില്ല, നിശ്ചയം’ എന്നതായിരുന്നു എവുപ്രാസ്യമ്മയുടെ ജീവിതദർശനം. ദൈവത്തോടൊത്തുള്ള സഹവാസം വർധിച്ചതനുസരിച്ച് സഹോദരങ്ങളോടുള്ള കടമകൾ തിരിച്ചറിയാനുള്ള ഉൾക്കാഴ്ച ഇരുവരും പ്രകടമാക്കി.

വാഴ്ത്തപ്പെട്ട ചാവറയച്ചൻ

അറുപത്തിയാറു വർഷം കൊണ്ട് വാഴ്ത്തപ്പെട്ട ചാവറയച്ചൻ ചെയ്ത നന്മകൾ നമ്മെ അത്ഭുതപ്പെടുത്തുന്നതാണ്. ‘നന്മ ചെയ്യാത്ത ഒരു ദിവസം നിന്റെ ആയുസിന്റെ പുസ്തകത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തപ്പെടുകയില്ല’ എന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ പാഠ്യം സ്വന്തജീവിതത്തിൽ എന്നും പ്രാവർത്തികമാക്കാൻ അദ്ദേഹം ബദ്ധശ്രദ്ധനായിരുന്നു. 1805 ഫെബ്രുവരി 10-ന് ചാവറ കുര്യാക്കോസ്-മറിയം ദമ്പതികളുടെ ഇളയമകനായി കുര്യാക്കോസ് കൈനകരിയിൽ ജനിച്ചു. 1829 നവംബർ 29-ന് വൈദികനായി.

തദ്ദേശീയമായ രണ്ടു സമർപ്പിത സമൂഹങ്ങളുടെ സ്ഥാപകൻ, കേരളത്തിലെ സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ വികാരിജനറാൾ എന്നീ മഹനീയ പദവികൾ അദ്ദേഹം വഹിച്ചു. മലയാളം, തമിഴ്, സംസ്കൃതം, സുറിയാനി, ലത്തീൻ, ഇറ്റാലിയൻ, പോർച്ചുഗീസ് എന്നീ ഭാഷകൾ അദ്ദേഹത്തിനു അറിയാമായിരുന്നു. ദൈവത്തെക്കുറിച്ചും വിശുദ്ധരെക്കുറിച്ചും തിരുസഭയെക്കുറിച്ചും കൂടുതൽ അറിയാനായിരുന്നു അദ്ദേഹം ആ ഭാഷകൾ പഠിച്ചത്. മത, സാമൂഹിക സാംസ്കാരിക പശ്ചാത്തലത്തിൽ നിന്നും ദൈവമനുഷ്യബന്ധങ്ങളിൽ നിന്നും ലഭിച്ച തിരിച്ചറിവിലൂടെ പൊതുസമൂഹത്തിന്റെ നിരവധിയായ ആവശ്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പുതുമയാർന്ന പല കാര്യങ്ങളും അദ്ദേഹം പ്രവൃത്തിപഥത്തിലാക്കി.

മാന്നാനത്തെ ആദ്യആശ്രമത്തോടു ചേർന്ന് 1833-ൽ തുടങ്ങിയ സെമിനാരിയായിരുന്നു ഇടവക മല്പാനേറ്റുകൾക്കുശേഷം കേരളസഭയിൽ ആദ്യം ഉണ്ടായ പൊതുസെമിനാരി. റോക്കോസ് ശീശ്മകാലത്തു ചാവറയച്ചൻ നല്കിയ വൈദികപരിശീലനത്തിന്റെ മേന്മ തിരിച്ചറിഞ്ഞിരുന്ന അന്നത്തെ വരാപ്പുഴ മെത്രാപ്പോലിത്താ ബർണർദ്ദീൻ ബച്ചിനെല്ലി 1866-ൽ പുത്തൻപള്ളിയിലാരംഭിച്ച സെമിനാരിയുടെ ചുമതല ചാവറയച്ചനെ ഏല്പിച്ചു. ഏതാണ്ട് മുപ്പത്തിയഞ്ചിലേറെ വർഷം അച്ചൻ വൈദികപരിശീലനരംഗത്ത് പ്രവർത്തിച്ചു. വൈദികവിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് അദ്ദേഹത്തോടുണ്ടായിരുന്ന മതിപ്പ് അളവറ്റതായിരുന്നു. അന്ന് ഭാരതത്തിൽ നിന്നുള്ള ആദ്യത്തെ സന്ന്യാസവൈദികൻ ചാവറയച്ചനായിരുന്നെങ്കിൽ ഇന്ന് 150 വർഷങ്ങൾക്കുശേഷം മൂന്നു വ്യക്തിഗതസഭകളിലായി അനേകം സന്ന്യസ്തസമൂഹങ്ങളും പതിനായിരക്കണക്കിന് സന്ന്യസ്തരും ദൈവശുശ്രൂഷ ചെയ്യുന്നു. ഇവർ തിരുസഭയ്ക്കു ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സേവനങ്ങളെ നന്ദിയോടെ ഓർക്കുവാൻ ചാവറയച്ചന്റെ വിശുദ്ധപദവി പ്രഖ്യാപനം നമ്മെ സഹായിക്കട്ടെ!

വിദേശ മിഷനറിമാർ തുടക്കമിട്ട വിദ്യാഭ്യാസപ്രവർത്തനത്തിന്റെ തുടർച്ചയായി 1846-ൽ മാന്നാനത്ത് സംസ്കൃത സ്കൂൾ ആരംഭിച്ചുകൊണ്ട് 25 വർഷം നീണ്ടുനിന്ന ചാവറയച്ചന്റെ വിദ്യാഭ്യാസപ്രവർത്തനങ്ങളും അദ്ദേഹം തുടങ്ങിയ അച്ചടിശാലയും സാമൂഹികനവോത്ഥാനത്തിനും സ്ത്രീശാക്തീകരണത്തിനും വഴിതെളിച്ചു. കേരളത്തെ ഇൻഡ്യയിലെ ആദ്യത്തെ സാക്ഷരതാ സംസ്ഥാനമാകുന്നതിനു സഹായിക്കുകയും ചെയ്തു. കവി, ഗ്രന്ഥകാരൻ എന്നീ നിലകളിൽ അദ്ദേഹം മലയാളഭാഷയ്ക്ക് വിലപ്പെട്ട സംഭാവനകൾ നല്കിയിട്ടുണ്ടെന്നതും പ്രത്യേകം പ്രസ്താവ്യമാണ്. ആത്മാനുതാപം, മരണപാന,

അനസ്താസ്യായുടെ രക്തസാക്ഷിത്വം എന്ന ഖണ്ഡകാവ്യം എന്നിവ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാഹിത്യമികവ് വിളിച്ചോതുന്നവയാണ്. കേരളത്തിലുണ്ടായ ആദ്യത്തെ അഗതിമന്ദിരത്തിന് ചാവറയച്ചൻ പ്രേരണകൊടുത്തത് ഇപ്രകാരമാണ്: ìനിങ്ങളുടെ കുരിശുപള്ളിയുടെ (കൈനകരി) സമീപത്തായി ചെറുതായിട്ടെങ്കിലും ധർമ്മശാല അഥവാ ഉപവിശാല എന്ന പേരും വിളിച്ച് ആരുമില്ലാത്തവരെയോ വഴിപിച്ചക്കാരായി ദീനം പിടിച്ചവരെയോ പാർപ്പിച്ച് രക്ഷിക്കത്തക്കവണ്ണം ഉണ്ടാക്കിയാൽ ദൈവം സഹായിച്ച് പിൽക്കാലങ്ങളിൽ ഇത് മലയാളത്തെ ഒന്നാമത്തെ ഉപവിശാല ആയിത്തീരും.î കേരളത്തിലെ ആതുരശുശ്രൂഷാകേന്ദ്രങ്ങളുടെയും അനാഥശാലകളുടെയും തുടക്കമായിരുന്നു ഇത്. അതുപോലെ 1853-ൽ മാന്നാനത്ത് ആരംഭിച്ച വിശ്വാസ പരിശീലനകേന്ദ്രം പില്ക്കാലത്ത് മികച്ച മിഷൻ കേന്ദ്രമായി മാറി.

പുനരൈക്യത്തിനുള്ള സാദ്ധ്യതകളെ വിവരിച്ചുകൊണ്ടും, ഐക്യപ്പെടാൻ താത്പര്യം കാണിക്കുന്നവരെ എപ്രകാരം സ്വീകരിക്കണമെന്ന് ആലോചന ചോദിച്ചുകൊണ്ടും ചാവറയച്ചൻ റോമിലേക്കെഴുതിയപ്പോൾ 19-ാം നൂറ്റാണ്ടിലെ പുനരൈക്യപ്രസ്ഥാനത്തിനു ശക്തി വർധിപ്പിക്കുകയായിരുന്നു. ശീശ്മമെത്രാനെ അനുകൂലിച്ചാൽ മെത്രാൻപദവി നൽകാമെന്ന വാഗ്ദാനം നിഷേധിച്ച ചാവറയച്ചൻ സഭയുടെ ഐക്യത്തിനുവേണ്ടി മരണംവരെ നിലകൊണ്ടു. മരണക്കിടക്കയ്ക്കു ചുറ്റും കൂടിയവരെ ആശ്വസിപ്പിച്ചും ധൈര്യപ്പെടുത്തിയും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ìമാമോദീസയിൽ സ്വീകരിച്ച വരപ്രസാദം നഷ്ടപ്പെടുത്താതെ ഇതുവരെ ജീവിക്കാൻ സാധിച്ചു എന്ന് ധൈര്യമായി പറയുവാൻ എനിക്കു കഴിയും.î വിശുദ്ധ ജീവിതം നയിക്കാൻ അദ്ദേഹം അങ്ങേയറ്റം യത്നിച്ചുവെന്ന് ഇതു വ്യക്തമാക്കുന്നു.

1871 ജനുവരി 3-ാംതീയതി മരിക്കുന്നതുവരെയും വിശ്രമമറിയാത്ത ആ ജീവിതം സഭയുടെയും സമൂഹത്തിന്റെയും സേവനത്തിനായി സമർപ്പിക്കപ്പെട്ടതായിരുന്നു. കൂനമ്മാവ് സെന്റ് ഫിലോമിനാസ് പള്ളിയിൽ സംസ്കരിക്കപ്പെട്ട ചാവറയച്ചന്റെ പൂജ്യാവശിഷ്ടങ്ങൾ 1889-ൽ മാന്നാനം സെന്റ് ജോസഫ്സ് ആശ്രമദൈവാലയത്തിലേക്ക് മാറ്റി. ഈ രണ്ടു ദൈവാലയങ്ങളിലും അദ്ദേഹം വസിച്ച മറ്റിടങ്ങളിലും അനേകർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മദ്ധ്യസ്ഥതയിലുള്ള വിശ്വാസത്തോടെ പ്രാർത്ഥനയ്ക്കായെത്തി അനുഗ്രഹം പ്രാപിക്കുന്നു.

ദൈവവചനാധിഷ്ഠിതവും ക്രിസ്തുകേന്ദ്രീകൃതവുമായ ജീവിതം നയിച്ചിരുന്ന ചാവറയച്ചൻ ഭാരത സഭയിലെ ഒരു മിസ്റ്റിക്കും കൂടിയാണ്. സക്രാരിയുടെ മുമ്പിൽ മണിക്കൂറുകൾ ചെലവഴിച്ചിരുന്ന അദ്ദേഹം തികഞ്ഞ തിരുക്കുടുംബ ഭക്തനുമായിരുന്നു. മനുഷ്യസമൂഹത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനമായ കുടുംബം സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിന്റെ പകർപ്പാണ് എന്നു പഠിപ്പിച്ച അദ്ദേഹത്തെ കുടുംബജീവിതക്കാരുടെ മദ്ധ്യസ്ഥനായി കാണണം. കുടുംബ ജീവിതക്കാർക്കായി അദ്ദേഹമെഴുതിയ ìഒരു നല്ല അപ്പന്റെ ചാവരുൾî ഇന്നും പുതുമ നിലനിറുത്തുന്നു. കൂടാതെ, ചാവറയച്ചൻ പുരോഹിതർക്ക് വഴികാട്ടിയും, സന്ന്യസ്തർക്ക് മാതൃകയുമാണ്.

വാഴ്ത്തപ്പെട്ട എവുപ്രാസ്യമ്മ

1877 ഒക്ടോബർ 17-ന് തൃശ്ശൂർ ജില്ലയിലെ കാട്ടൂർ ഗ്രാമത്തിൽ ചേർപ്പുകാരൻ എലുവത്തിങ്കൽ അന്തോണിയുടെയും കുഞ്ഞേത്തിയുടെയും മകളായി ജനിച്ച റോസ ചാവറയച്ചനാൽ സ്ഥാപിതമായ കൂനമ്മാവു മഠത്തിന്റെ ബോർഡിംഗ് ഹൗസിൽ തന്റെ ദൈവവിളിക്കു തുടക്കമിട്ടു. അനാരോഗ്യം എന്ന അഗ്നിപരീക്ഷയിലൂടെ ഉരുക്കി വാർക്കപ്പെട്ട റോസ തിരുക്കുടുംബത്തിന്റെ പ്രത്യേക ദർശനത്താൽ സന്ന്യാസജീവിതത്തിലേക്ക് തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുകയും ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയത്തിന്റെ എവുപ്രാസ്യ ആയി അമ്പഴക്കാട്ടുകർമ്മലീത്ത മഠത്തിൽ സന്ന്യാസജീവിതം ആരംഭിക്കുകയും ചെയ്തു.

എവുപ്രാസ്യയുടെ ജീവിതം ഇങ്ങനെ സംഗ്രഹിക്കാം: കരങ്ങളിൽ ചലിക്കുന്ന ജപമാല, അധരങ്ങളിൽ മരിയസ്തുതികൾ, ഹൃദയത്തിൽ ദിവ്യരഹസ്യങ്ങളുടെ ധ്യാനം. ജപമാല ചൊല്ലി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നവർ വിശുദ്ധരാകുമെന്ന സത്യം അവൾ ഇന്നത്തെ ലോകത്തെ പഠിപ്പിക്കുന്നു. തന്റെയും മറ്റുള്ളവരുടെയും ആത്മരക്ഷയ്ക്കുള്ള ആയുധമായിരുന്നു ജപമാല. രാത്രിയിലും പകലും നീണ്ടയാമങ്ങൾ അവൾ ജപമാല ചൊല്ലി പ്രാർത്ഥിച്ചു. മാലാഖമാരുടെ രാജ്ഞി ആരാണെന്ന് അവൾ 9-ാം വയസ്സിൽ തിരിച്ചറിഞ്ഞു. അന്നുമുതൽ മാലാഖമാരോടുകൂടി ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കേണ്ടത് എങ്ങനെ എന്ന് പരിശുദ്ധമാതാവ് അവളെ പഠിപ്പിച്ചു.

സന്ന്യാസിനീജീവിതത്തിൽ എവുപ്രാസ്യമ്മ രണ്ടു ഉത്തരവാദിത്വങ്ങളേ ഔദ്യോഗികമായി വഹിച്ചിട്ടുള്ളൂ: നവസന്ന്യാസിനികളുടെ ഗുരുത്തി, ഒല്ലൂർ മഠത്തിന്റെ സുപ്പീരിയർ. 1904-ൽ ആരംഭിച്ച ഗുരുത്തിസ്ഥാനം ഒൻപതു വർഷങ്ങൾക്കുശേഷം മഠാധിപയായപ്പോഴാണ് മാറ്റപ്പെട്ടത്. ഈ ജോലികൾ വിശ്വസ്തതയോടെ നിർവഹിക്കാൻ പ്രാർത്ഥനയും ഉപവാസവുമായിരുന്നു അവൾക്കു സഹായം. മഠത്തിന്റെ ഭരണം ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയത്തെ തന്നെയാണ് അവൾ ഏല്പിച്ചത്. ഒല്ലൂർ മഠത്തിന്റെ പൂമുഖത്ത് എവുപ്രാസ്യ തിരുഹൃദയരൂപം പ്രതിഷ്ഠിച്ചു. തിരുഹൃദയക്കൊന്ത അവളുടെ ശക്തിസ്രോതസായി മാറി. ഒല്ലൂർ മഠത്തിലെ കപ്പേളയുടെ മൂലയ്ക്ക് പകലധികവും പ്രാർത്ഥിച്ചിരുന്ന എവുപ്രാസ്യമ്മയ്ക്ക് ജനം കൊടുത്ത പേരാണ് ëപ്രാർത്ഥിക്കുന്ന അമ്മí എന്നത്. അവർ ആവശ്യങ്ങളും സങ്കടങ്ങളുമായി അമ്മയുടെ അടുത്ത് എത്തുമായിരുന്നു. പ്രാർത്ഥന ആവശ്യപ്പെടുന്ന എല്ലാവർക്കും വേണ്ടി എവുപ്രാസ്യമ്മ മാധ്യസ്ഥ്യം വഹിച്ചു.

എവുപ്രാസ്യമ്മയുടെ സ്നേഹസ്പർശം കൂടുതൽ സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളത് കുട്ടികളാണ്. കൊച്ചു കൊച്ചു പ്രാർത്ഥനകളും ആശ്വാസവചനങ്ങളും കുട്ടികളുടെ നൊമ്പരങ്ങളെ ഒപ്പിയെടുത്തു. പരീക്ഷയടുക്കുമ്പോഴായിരുന്നു അമ്മയുടെ അടുക്കൽ അവർ കൂടുതൽ ഓടിയെത്തിയിരുന്നത്. അതുപോലെ അമ്മയുടെ

സ്നേഹപൂർവകമായ കരുതലും സാന്ത്വനവും ഏറ്റുവാങ്ങിയവരാണ് മഠത്തിലെ അന്തേവാസികളും. പ്രാർത്ഥനകൊണ്ട് പ്രവർത്തനങ്ങളെ വിശുദ്ധീകരിക്കാൻ അമ്മ ജോലിക്കാരെ അഭ്യസിപ്പിച്ചിരുന്നു. മറ്റുള്ളവർക്ക് പ്രകാശമേകിയ ആ പുണ്യജീവിതം 1952 ഓഗസ്റ്റ് 29-ന് എഴുപത്തിയഞ്ചാം വയസിൽ ഇഹലോകവാസം വെടിഞ്ഞു. എവുപ്രാസ്യമ്മയുടെ ഭൗതികശരീരം ഒല്ലൂർ കർമ്മലീത്താമഠത്തിൽ സംസ്കരിക്കപ്പെട്ടു. അമ്മയുടെ വിശുദ്ധി അനുഭവിച്ചറിഞ്ഞ അനേകർ അമ്മയുടെ മാധ്യസ്ഥ്യം തേടി ആ കബറിടത്തിങ്കലേക്ക് പ്രവഹിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.1986 സെപ്തംബർ 27-ന് ആരംഭിച്ച നാമകരണനടപടികൾ ഇപ്പോൾ മകുടം ചൂടിയിരിക്കുന്നു. മറ്റുള്ളവരിൽ നിന്നു കൊച്ചു സഹായം സ്വീകരിക്കുമ്പോഴും ̈മരിച്ചാലും മറക്കില്ലട്ടോ ̈ എന്ന് അമ്മ പറയുമായിരുന്നു. ആ വാക്ക് എവുപ്രാസ്യമ്മ സ്വർഗ്ഗത്തിലിരുന്ന് ഇന്നു നിറവേറ്റുന്നു.

പ്രാർത്ഥനയെയും പ്രവർത്തനങ്ങളെയും വ്യത്യസ്തതലങ്ങളിൽ സംയോജിപ്പിച്ച രണ്ടുവിശുദ്ധരെയാണ് നമുക്ക് ലഭിച്ചിരിക്കുന്നത്. ദൈവമനുഷ്യബന്ധങ്ങളിൽനിന്ന് അകലുന്ന ഇന്നത്തെ ലോകത്തിന് ചാവറയച്ചനും എവുപ്രാസ്യമ്മയും പ്രത്യേക പ്രചോദനവും മാതൃകയുമാണ്. കേരളസഭയുടെ ഈ പ്രിയപ്പെട്ട വീരസന്താനങ്ങൾ വിശുദ്ധപദവിയിലേക്ക് ഉയർത്തപ്പെടുന്ന നവംബർ 23 ഞായറാഴ്ച സ്തുതിയുടെയും നന്ദിയുടെയും ദിനമായി നമുക്കാചരിക്കാം. കേരള കത്തോലിക്കാസഭയുടെ വിശുദ്ധീകരണത്തിനും, പ്രേഷിതവളർച്ചയ്ക്കും ദൈവവിളി പ്രോത്സാഹനത്തിനും കുടുംബങ്ങളുടെ വിശുദ്ധീകരണത്തിനും ഈ നവവിശുദ്ധരുടെ മാദ്ധ്യസ്ഥ്യം നമുക്കു സഹായകരമാകട്ടെ.

റോമിൽ നടക്കുന്ന നാമകരണ നടപടികളോടനുബന്ധിച്ച് ഈ രണ്ടു വിശുദ്ധരെ അനുസ്മരിക്കാൻ വേണ്ടി കേരള കത്തോലിക്കാസഭയിൽ നടത്തുന്ന ̈വിശുദ്ധിയുടെ ഉത്സവത്തിൽ ̈ (ഖാദോഷ് ഫെസ്റ്റ്) സജീവമായി പങ്കുകൊള്ളാൻ ഏവരെയും സ്നേഹപൂർവം ആഹ്വാനം ചെയ്യുന്നു. നാമകരണ ശുശ്രൂഷകൾക്കുശേഷം അടുത്തുവരുന്ന ശനിയാഴ്ച നവംബർ 29-ന് കൊച്ചിയിലെ രാജഗിരി മൈതാനിയിൽ വെച്ചുനടക്കുന്ന കൃതജ്ഞതാബലിയിലും അനുസ്മരണ സമ്മേളനത്തിലും പങ്കെടുക്കുവാൻ കേരളസഭയിലെ എല്ലാ ബഹുമാനപ്പെട്ട വൈദികരെയും സമർപ്പിതരേയും എല്ലാ വിശ്വാസികളെയും പ്രത്യേകം ക്ഷണിക്കുന്നു. ഭാരതകത്തോലിക്കാ മെത്രാൻസമിതിയുടെയും കേരള കത്തോലിക്കാസഭയുടെയും സംയുക്താഭിമുഖ്യത്തിൽ നടക്കുന്ന ഈ ദേശീയ ആഘോഷം നമ്മുടെ വിശ്വാസസാക്ഷ്യത്തിന്റെയും ക്രൈസ്തവ കൂട്ടായ്മയുടെയും സംഗമമാക്കിത്തീർക്കാം.

റോമിൽ നടക്കുന്ന നാമകരണ നടപടിയുടെയും അതിനോടനുബന്ധിച്ച് നമ്മുടെ നാട്ടിൽ നടക്കുന്ന പരിപാടികളുടെയും വിജയത്തിനായി എല്ലാവരും പ്രാർത്ഥിക്കണമെന്ന് അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. വിശുദ്ധരായ ചാവറയച്ചന്റെയും എവുപ്രാസ്യമ്മയുടെയും മാദ്ധ്യസ്ഥ്യം നമുക്കു യാചിക്കാം. സ്വർഗ്ഗീയവരങ്ങളാൽ അവർ നമ്മെയും നമ്മുടെ കുടുംബങ്ങളെയും നമ്മുടെ നാടിനെയും നിറയ്ക്കട്ടെ.

നിങ്ങളെ ഏവരെയും ദൈവം അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ!

കേരള കത്തോലിക്കാ മെത്രാൻ സമിതിക്കുവേണ്ടി,

കർദിനാൾ ബസേലിയോസ് ക്ലീമിസ് കാതോലിക്കാ ബാവാ
പ്രസിഡന്റ്, കെസിബിസി

ആർച്ചുബിഷപ് മാർ ജോസഫ് പെരുന്തോട്ടം
വൈസ് പ്രസിഡന്റ്, കെസിബിസി

ബിഷപ് ജോസഫ് കരിയിൽ
സെക്രട്ടറി ജനറൽ, കെസിബിസി

NB: 2014 നവംബർ 2-ാം തീയതി ഈ സർക്കുലർ നമ്മുടെ അതിരൂപതയിലെ എല്ലാ ദൈവാലയങ്ങളിലും ദിവ്യബലി അർപ്പിക്കപ്പെടുന്ന എല്ലാ സ്ഥാപനങ്ങളിലും ദിവ്യബലി മധ്യേ വായിക്കുകയോ ഇതിലെ ആശയങ്ങൾ ജനങ്ങൾക്ക് വിശദീകരിച്ചുകൊടുക്കുകയോ ചെയ്യേണ്ടതാണ്.

സ്നേഹപൂർവ്വം

✠ മാർ മാത്യു മൂലക്കാട്ട്
കോട്ടയം അതിരൂപതയുടെ മെത്രാപ്പോലീത്ത